

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXI. ZATURDAG den 26sten AUGUSTUS 1843. N. 34.

Wetenschappelyke Berigten.

Sedert dat men uitgevonden heeft om metalen volgens den galvanischen weg te vergulden, te verzilveren en te verplatineren, heeft men in Frankryk insgelyks begonnen de chirurgicale stalen instrumenten volgens die wyze te vergulden. Zulke instrumenten hebben het voordeel, dat, terwyl zy derzelver scherpte behouden, zy niet oxideren of verroesten. Dit voordeel is nog grooter voor zulke werktuigen, welke eenigen tyd in het menschelyke ligchaam moeten verblyven.

In de zitting van de koninklyke akademie der wetenschappen te Parys, op den 6 Juny ll., las de Heer T. Leblanc eene memorie voor, getiteld "over de zamenstelling van de opgeslotene lucht in gebouwen, die tot verzamelplaatsen van menschen dienen, als kerken, scholen, operas, hospitalen, werkplaatsen, enz. ook der paardenstallen." De hoeveelheid der koolstofzuur, in elk dezer plaatsen, werd hierin aangewezen en in evenredigheid van hetzelve de noodzakelykheid van de toestellen tot ventilatie, of toevoer van reine lucht, aangetoond. Echter als men in eene opgesloten lucht de koolstofzuur tot 3 á 4 ten honderd brengt, dan wordt dezelve terstond doodelyk voor een grooten krachtigen hond. De dood gaat alsdan de uitblussching van de vlam lang vooruit. Op den mensch kan men geene proeven nemen; men moet de bewering van de mynwerkers gelooven; als deze waar is, dan zou de mensch een taaijer leven hebben dan een hond. Het is opmerkelyk, dat de mensch nog ademhalen kan in mynen, waar de vlam uitgebluscht wordt; doch dan is het ook tyd om zich te verwyderen, want de verstikking is als dan naby.

De aanwezigheid van miasmatische stoffen (misschien in hospitalen, waar lyders met kankerachtige gezwellen zich bevinden) zocht hy waar te nemen door de kleuring van de *acide sulferique*, van de potasch, of door de inwerking op de *acétate de plomb*.

Derhalve om te weten of er miasmatische stoffen aanwezig zyn in scheepsruimten, nadat dezelven van de ballast, enz. geledigd zyn, zou men tot hetzelfde middel de toevlugt moeten nemen, hetwelk de Heer Leblanc in Frankryk gebezigd heeft.

Er zyn in Duitschland nieuwe waarnemingen gedaan aangaande den invloed van den brandewyn, wyngeest of alkohol op het menschelyk ligchaam. Men heeft dieren eene hoeveelheid brandewyn ingegeven en daarna gedood; men heeft hunne lyken, alsmede die van dronkaards, geopend en hun bloed, gal, chylus en andere vochten onderzocht; en al deze vochten hadden eene ziekelyke ontaarding ondergaan en konden bygevolg hunne natuurlyke verrigtingen niet volbrengen.

Het bloed bestaat uit kogeltjes, die in de wei of serum, een geelachtig vocht, dryven; en elk kogeltje bestaat uit eene roodachtige stof, die een vliesje om zich heeft. Toen het bloed, waarin de brandewyn aanwezig was, microscopisch onderzocht werd, zag men, dat de brandewyn de vliesjes of bolstertjes der bloedkogeltjes verteerd had, en dat de roode kleurstof zich met de wei had vermengd, welke zelve eene roode kleur had aangenomen.— Eene dergelyke ziekelyke ontaarding hadden de gal en andere vochten ondergaan, welker beschryving slechts in geneeskundige werken te huis behoort.

Evenwel dienen alle dergelyke proeven en waarnemingen slechts om de kennis van het kleine getal geleerden te vermeerderen. De ongeletterde man, die de natuurkunde van den mensch niet kent, kan ook niet inzien, welke verwoesting het misbruik van geestryke dranken aanbrengt. De fyne bewerktuiging van ons ligchaam is hem onbekend. In zyn voorstel is het menschelyk ligchaam eene homogene stof, even als een marmeren of bronzen standbeeld, dat bygevolg slechts door uiterlyke verminking lyden kan.

De vorderingen, die in deze tyden in de scheikunde zyn gemaakt, is men hoofdzakelyk verpligt aan den Heer Justus Liebig, hoogleeraar te Geissen. Deze geleerde heeft bewezen, dat de stoffen, die de deelen van ons ligchaam uitmaken, reeds gevormd gevonden worden in de planten, zoo dat dezelven niet in onze maag behoeven zamengesteld te worden, maar geheel gevormd tot ons ligchaam overgaan. Zoo heeft hy het eiwit uit planten getrokken zoodanig bereid, dat er geen onderscheid hoegenaamd was tusschen het eiwit van het vogelen ei en dat van de planten, noch door middel van het gezigt, van de smaak of van chemische ontleding. Uit de wei van het bloed heeft hy insgelyks het eiwit getrokken. Het eiwit is derhalve in het graan, dat het hoen eet, reeds aanwezig, van daar gaat het over in de wei van het bloed, en van de wei in het ei. Zoo ook is het met de kaasstof. Liebig haalde de kaasstof uit de planten en uit het bloed zoo zuiver, dat er geen onderscheid was tusschen deze kaas en die van de melk der koe. Het gras, dat de koe eet, bevat dus reeds de kaasstof, die in haar bloed overgaat en in de uijers uit het bloed afgescheiden wordt. Liebig heeft ook bepaald hoe veel kaasstof in elke plantensoort aanwezig is, waaruit men weten kan, welke planten het geschikste voedsel voor het melkvee is.

Insgelyks heeft hy uit planten het vet en de smeer weten voorttebrengen, volkomen gelyk aan het dierlyk vet en smeer; en hy heeft de vezelstof uit de planten en het bloed zoo gezuiverd weten te halen, dat er geen onderscheid bestond tusschen de vezelstof, waaruit onze spieren of ons vleesch bestaan, met die uit het bloed en uit de planten getrokken.

Wanneer men de beenstof uit het graan haalt, en men voedt de jonge duiven met graan, ontbloot van beenstof, dan blyft het beendergestel onvolgroeid, onontwikkeld, en de beenderen der vlerken zyn zoo dun, dat dezelven breken, wanneer de vogelen vliegen willen. By gevolg kan men besluiten: dat de stoffe, waaruit onze beenderen, ons vleesch, onze zenuwen, onze vliezen, ons vet, enz. zyn zamengesteld, reeds bewerkt in de planten aanwezig is.— By gevolg is het dier, of de mensch, slechts eene volkomener plant, of eene plant, waarin deze stoffen kunstmatiger geplaatst zyn dan in de anderen. Waar de groei der plant voleindigd is, begint het dier of de mensch te groeijen, en ons dierlyk leven is maar eene voortzetting van het planten leven. In de plant worden de grondstoffen, als: stikstof, koolstof, waterstof en zuurstof gevormd tot vleesch- been- zenuwstoffe, enz., of tot bouwstoffen voor ons ligchaam. Onze organen zyn de metselaars en timmerlieden, die van deze stoffen het gebouw daarstellen. Wanneer wy ons bewegen, of wanneer wy werkzaam zyn, dan wordt ons vleesch, been, enz. weer ontbonden in de stikstof, koolstof en waterstof. By onze levensverrigtingen, zoo als ligchaamsbeweging en hersenarbeid, verliezen de deelen van onze spieren, zenuwen, beenderen, hersens, enz., hunne levenskracht; zy worden doode stoffen, en worden weer ontbonden in stikstof, koolstof en waterstof, die de bloedstroom afvoert; de stikstof gaat in de urine over, doch de kool en waterstof verbrandt en wordt koolstofzuur en water, die door de longen en huid afgevoerd wordt. Als wy dus uitademen, zweten of urineren, dan voeren wy af de versletene deelen van onze hersens, spieren, beenderen, enz. Doch het uitgevoerde moet weer hernieuwd worden, en dit geschiedt door het voedsel.— Onze levenswerktuigen gelyken daarom naar onze schoenen, waarvan de versleten zolen en achterlappen aanhoudend door nieuweren moeten vervangen worden.

Indien men de dieren voedt met een voedsel, waarin de kool en waterstof ontbreekt, bvb. met vleesch, waaruit deze grondstoffen zyn weggenomen, dan zyn zy gelyk een vuurhaard of kagchel zonder brandstof; zy sterven van koude zelfs by de grootste zonnehitte; voedt men hen daarentegen met voedsel, waarin de stikstof ontbreekt, bvb. met boter, vet of smeer, dan heeft er geene vleeschwording plaats; de afgesletene en afgevoerde stoffe wordt door geen ander vervangen, en by de honden volgt den dood met den vyftigsten dag.

Daar wy de bestanddeelen onzer levenswerktuigen reeds geheel gevormd in onze maag krygen, zoo zien wy van welk belang het is onbedorven voedsel te gebruiken.

De lagere volksklasse, die behoefte vindt van ook dierlyk voedsel te nuttigen, verschaft zich dikwyls gezouten vleesch en visch, die reeds eenigzins tot bederf is overgegaan. Geen wonder, dat scrofuleuze kwalen zoo heerschend zyn onder die volksklasse.

Liebig heeft bepaald hoe veel stikstof, waterstof en koolstof in elke plant aanwezig is; hierdoor kunnen wy weten, welke planten de meeste voedseldeelen in zich bevatten.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 25 Augustus 1843.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 2 September als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19⅞ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Mevrouw J. C. Schotborgh.
M. B. Erricus.
P. Donninger.
M. H. Stols.

Curaçao den 25 Augustus 1843.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad interim der kolonie wordt bekend gemaakt, dat er op aanstaanden Maandag, den 28 dezer, verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Kolonien, ten bedrage van *Dertien duizend Gulden*, betaalbaar zes maanden nazigt, bestaande in stellen van *ƒ*1000.— met bepaling, dat het aanbod van agios in decimalen met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen.

Die daartoe gading hebben, kunnen zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten vervoegen op den bovengezegden datum, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 25 Augustus 1843.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Publieke Inschryving

BENOODIGD zynde meer of min *Duizend Schepels Mais*, (gaaf en goed) leverbaar aan 's Lands Magazyn alhier of te Bonaire, uiterlyk op den 2 September e. k., zoo kunnen de genen, die daartoe gading hebben, zich by beslotene biljetten van inschryving vervoegen ter Administratie van Financien op Maandag, den 28 dezer, des voormiddags te elf ure.

Curaçao den 25 Augustus 1843.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Vacante Betrekking.

DE Prokureur des Konings maakt bekend, dat het Bestuur dezer kolonie in de vacature, die, door het overlyden van den Scherpregter dezer plaats, ontstaan is, wenscht te voorzien, en noodigt, dien ten gevolge, namens hetzelve, al de genen uit, die genegen mogten zyn, de betrekking van wylen dien genoemden ambtenaar te aanvaarden, om zich ten kantore van den ondergeteekende aan te dienen, ten einde, aldaar met de werkzaamheden en inkomsten van het Scherpregters ambt alhier bekend gemaakt, met den Prokureur des Konings zoodanige overeenkomsten te kunnen treffen, als dezelve zal vermeenen te mogen aangaan.

Curaçao den 22 Augustus 1843.
De Procureur des Konings,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

Prysuitloving.

NAMENS het Bestuur dezer kolonie looft de ondergeteekende ambtenaar aan den genen, die genegen mogten wezen het ambt van Scherpregter te aanvaarden, by de vervulling van die betrekking door denzelven eene præmie uit van drie honderd en vyftig Gulden.

Curaçao den 23 Augustus 1843.
De Prokureur des Konings,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende fungerende Weesmeester, en in die kwaliteit aanvaard hebbende de volgende onbeheerde boedels, zal op Donderdag, den 14 September dj., in het beneden locaal van het Weeskamers gebouw, publiek doen opveilen:

EEN HUIS, staande op Pietermaai, in de 1ste Wyk onder No. 1, aankomende den gerepudieerden boedel van wyle *JANNETJE GEERTRUIDA GOMEZ TESSELAAR*, Weduwe *CHRISTIAAN BERNHARD ROSENDAL.*

EEN HUIS, staande aan de Overzyde dezer haven, in de 2de Wyk onder No. 117, aankomende den boedel van wyle *JUANA URSULA LOPEZ*, en

EENE SLAVIN, toebehoorende aan den boedel van wyle *ADRIANA WILHELMINA WENDEL.*

Curaçao den 25 Augustus 1843.
De fungerende Weesmeester voormeld,
H. KIKKERT.

HEDEN zyn de geboden aangeteekend van

C. A. ZEPPENFELDT
EN
C. J. A. ZEPPENFELDT.

Curaçao den 25 Augustus 1843.

Strekkende deze ter bekendmaking aan bloedverwanten, vrienden en bekenden.

BEKENDMAKING.

DE WEDUWE RACHEL DE Bn. P. BRANDAO waarschuwt hierby het publiek om noch op haren naam noch op die harer huisgenooten iets aan hare slaven te leenen of hun eenig crediet te verleenen, daar zy zich van de dagteekening dezer af aan, hiervoor niet verantwoordelyk noch verbonden verklaart.

Curaçao den 25 Augustus 1843.

Uit de hand te Koop.

EEN nieuw stevig OSSEN WAGEN. De genen, die daarin gading hebben, vervoegen zich ter dezer Drukkery.

Curaçao den 25 Augustus 1843.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
SEPTEMBER 1843.

E. K. Vrydag den 1 te 6 u. 50 m. 's nachts.
V. M. Vrydag den 8 te 2 u. 25 m. 's namiddags.
L. K. Zaturdag den 16 te 6 u. 50 m. 's namiddags.
N. M. Zaturdag den 23 te 6 u. 20 m. 's namiddags.
E. K. Zaturdag den 30 te 9 u. 38 m. 's morgens.

Uit eene proclamatie van den divisie generaal C. Herard, representant van het provisionele gouvernement van Haiti, chef van het expeditionaire leger, gedagteekend St. Jago den 25 Juny, zien wy, dat er in het spaansche gedeelte van St. Domingo eene zamenzwering heeft bestaan, met het doel om spaansch St. Domingo, of het oostelyke gedeelte, van fransch St. Domingo, het westelyke gedeelte, afteescheiden. Deze zamenzwering is ontdekt en de deelnemers verbeiden in de gevangenis hunne straf. De Spanjaarden van St. Domingo hebben ten allen tyde naar een afzonderlyk bestuur verlangd; doch zoo lang Haiti in vrede en eendragt was, heeft men de scheiding niet durven wagen.— Thans zyn de spaansche troepen naar fransch St. Domingo verplaatst, en de haitiaansche troepen bezetten het spaansche gedeelte.

Uittreksels uit de jongst ontvangene Surinaamsche Couranten.

Ingevolge het verslag der Commissie, benoemd by resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen dd. 9 Maart ll., tot het openen eener algemeene Collecte in de Kolonie Suriname, ten behoeve der noodlydenden in de West-Indische Eilanden door de aardbeving van den 8sten February dezes jaars, hebben de generale inschryving en ontvangsten bedragen:

	Inschryving.	*Ontvangst.*
Van de Ingezetenen te Paramaribo . . .	*ƒ*3,253 50.	*ƒ*3229 00.
„ Z. M. Zeemagt alhier . . . . „	172 50. „	172 50.
„ Z. M. Troepen en van de Civiele en Militaire geëmploijeerden by dezelve, zoo te Paramaribo als op de buiten posten . . „	823 52. „	823 60.
„ de divisie boven Suriname en Thorarica . . . . . . „	216 50. „	209 50.
„ boven Cottica en Perica . . . . . . „	303 00. „	293 00.
„ boven Commew. „	272 00. „	227 00.
„ bened. Commew. „	183 50. „	188 50.
„ beneden Cottica. „	365 00. „	334 00.
„ Para . . . . „	134 00. „	129 00.
„ Saramakka . . . „	259 00. „	249 00.
„ het Neder-district Nickerie . . . . . „	625 00. „	625 00.
„ het Opper-district Nickerie, nog niet bekend.—Pro Memoria.		
Zonder inschryving ontvangen . . . . „		30 00.
Totaal . . .	*ƒ*6,607 52	*ƒ*6,510 10.

De Goverpeur Generaal inmiddels Z. M. Stoomschip *Etna*, gekommandeerd door den Kapt. Luitenant ter Zee Baars, afgezonden hebbende om berigten in te winnen nopens de rampen door de aardbeving veroorzaakt, en zooveel mogelyk voorloopige hulp aan te brengen; zoo bleek het by de terugkomst van dat vaartuig, dat alleen *Guadeloupe* en *St. Eustatius* zwaar geleden hadden; dat de laatste geen verlies van menschenleven te betreuren had; doch dat met betrekking tot *Guadeloupe*, de officieel en particulier aangekondigde berigten geenzins overdreven waren, daar de Stad *Point à Pitre*, zoo wel ten gevolge der aardbeving als van de daarop gevolgde vuurramp, geheel vernield is, en vele schaden aan de fabrieken is geleden, behalve het verlies van ettelyke duizenden der Inwoners.

Van de opgemelde som van *ƒ*6,510 10 is een bedrag van *ƒ*4,900 besteed voor de verzending naar Guadeloupe van:

4,000 kub. voet. Constructie Hout.
10,000 voet. Amer. p. p. Planken.
4,400 lb. Spykers.
20 paren Deurheugsels.
80 dito Vensters dito.

De overschietende som van *ƒ*1,610 10 benevens het bedrag der Collecte in het *Opper-district Nickerie* casu quo, zal bestemd worden voor het Eiland *St. Eustatius.*

Parys, 11 *Juny.* In de laatste tyden zyn in Engelsche en ook in Duitsche bladen wederom zoo vele sprookjes verschenen nopens den gezondheidstoestand des Konings, en in die sprookjes zyn zoo vele avontuurlyke onderstellingen vervat geweest, dat het niet ondienstig is dienaangaande eenige teregtwyzing te geven.— Men sprak van teekenen van waterzucht, ja zelfs van aftapping, enz. Al deze verhalen zyn ongegrond. De Koning heeft noch de waterzucht, waarvan ieder zich kan overtuigen door zyn uiterlyk en zynen altyd naauwsluitenden schoen, noch heeft immer eene wateraftapping plaats gehad; zyne volbloedige constitutie brengt echter mede, dat hy van tyd tot tyd kleine aderlatingen moet ondergaan. Dagelyks besteedt de Koning eenige uren aan rondwandelen in het park en op het terras te Neuilly, overigens begeeft Z. M. zich naar Parys, Versailles en om de vestingwerken te bezigtigen. Zoo lang hy gedurende den

winter op de Tuilerien was opgesloten (men kan waarlyk zeggen opgesloten, want de nieuwsgierigheid des publieks en de angstige voorzorgen der politie hebben het wandelen in den tuin en op het terras onmogelyk gemaakt) reed hy iederen dag ten 2 ure naar een zyner zomerverblyven en deed daar eene door geneesheeren aangeraden wandeling. Overigens heeft hy zyne nachtelyke bezigheden, het houden van zyn dagboek, het noteren voor zyne memorien, welke hy gedurende eenigen tyd had moeten nalaten, hervat, en iederen dag is hy van 11 ure des avonds tot 2 ure des nachts aan zyn schryftafel werkzaam. De koningin is door het vertrek van hare dochter wier byzyn zy zoo lang had genoten, uitermate aangedaan en is eenigzins ongesteld. Behalve een kort bezoek op het kasteel van Bizy zal het hof tot het laatst van Juny te Neuilly blyven, vervolgens de zeebaden te Eu gebruiken en tegen het einde van Augustus naar St. Cloud reizen, doch tegen het tydstip van den wynoogst Fontainebleau en Trianon bezoeken.

PARYS, 19 *Juny.* Het grafgesteente voor den Hertog van Orleans, hetwelk eerstdaags in de Ferdinands kapel, te Sablonville, zal opgerigt worden, is gebeeldhouwd door den heer Triquetti naar de teekeningen van eenen kunstenaar, wien de prins zynen vriend noemde, Ari-Schoffer. De engel, die hem op zyn sterfbed ter zyde staat en hulpe biedt, verbeeld de prinses Marie. Op het voetstuk zal een basrelief den genius van Frankryk voorstellen, over 's prinsen asch weenende.— Dit beeld is door den koning ontworpen.

— De tydingen van de grenzen berigten, dat den 14den dezer het garnizoen van het fort Montjoy tegen den gouverneur is opgestaan, en dat de nieuwe gouverneur Piezol, door den kapitein-generaal benoemd, dien zelfden dag is geinstalleerd, onder toejuiching der geheele bevolking van Barcelona, die zich dus ontheven ziet van de vrees voor een andermalig bombardement. Men zeide, dat het gouvernement depeches van Madrid had ontvangen, loopende tot den 14 des avonds, en dat aldaar de tydingen van Katalonie, als ook die van Valencia, bekend waren. Men wil weten, dat de regent het besluit genomen heeft, zich aan het hoofd zyner troepen te stellen en in persoon tegen Barcelona op te rukken.

— Den 2den Mei is te Madrid met groote plegtigheid de 35ste verjaardag gevierd van de bloedige volksbeweging tegen de Franschen in die stad, welke het sein gaf tot den Spaanschen onafhankelykheids oorlog. Al de dagbladen zyn met rouwranden verschenen, en men vindt daarin artikelen over de groote verpligting, die de vorsten en volken van Europa aan de Spanjaarden hebben voor hunne moedige worsteling tegen Napoleons heerschsucht.

— Men verhaalt, dat te Perouse, in Italie, een eigenhandig geschrift van Napoleon op eene zonderlinge wyze aan het licht is gekomen. Iemand, namelyk, die een vyf frank-stuk in betaling ontvangen had, hetwelk hy voor valsch aanzag, liet het door midden slaan, en vond daarin eene order aan het leger, benevens een' wisselbrief, ten bedrage van twee millioen franken, aan de order van den generaal Massena.

VAN DEN MEIN, 16 *Juny.* Een Duitsch dagblad, hetwelk geacht wordt niet zelden mededeelingen van hooger hand te ontvangen, behelst het volgende:

" De Duitsche bondsvlag, gelyk die ontworpen is, zal geel, zwart en rood zyn, met het yzeren kruis in het midden, waarboven de Ryks-adelaar, die in den eenen klaauw een zwaard, in den anderen eenen bundel met pylen houdt. Inderdaad zou men moeijelyk een meer gepast zinnebeeld voor de nieuwe Duitsche scheepvaarts-acte kunnen bedenken. De dubbele arend, het yzeren kruis en de bundel pylen stellen voor: het oude Keizerryk, den bevrydingsoorlog en de onwankelbare eenheid der Duitsche stammen. Op deze roemryke herinneringen en gedenkwaardige daadzaken berust ook het palladium van de Duitsche scheepvaart en den Duitschen handel. Het buitenland, dat tot dus verre geneigd was om de tolvereeniging als den twistappel der Duitsche eenheid te beschouwen, omdat men daaraan steeds het denkbeeld eener suprematie van Pruissen wilde hechten, zal thans den *geest* van het tolverbond leeren kennen. Het is voorzeker van hoog belang, dat hetzelve eene algemeene vereeniging worde; maar de staten, welke reeds daaraan deel nemen, ontveinzen zich geenszins, dat het voor eenige andere onmogelyk is, om zich reeds nu dadelyk daaraan te sluiten. Byaldien nu Pruissen de bedoeling had, om door middel van het tolverbond byzondere staatkundige oogmerken te bereiken, dan zou het zich voorzeker tegen eene vereeniging verzetten, die in staatkundige beteekenis het werk van Pruissen (het tolverbond) in zoo ver overtreft als zy alle Duitsche Staten zal omvatten en ten aanzien van het buitenland vry wat krachtiger zal werken, dan het tarief. Maar Pruissen is overtuigd van het belang eener Duitsche scheepvaarts acte voor den Duitschen handel, en dit is voor die mogendheid reden genoeg om zich met het door de Hanseteden geopperde en door Oostenryk krachtig ondersteunde plan opregtelyke te vereenigen. Haren steun zal de Duitsche scheepvaart altyd in de twee groote mogendheden moeten zoeken, en ten deze heeft Oostenryk te grooter gewigt, omdat het reeds in het bezit eener oorlogs-marine is; indien nu Pruissen, in weerwil daarvan en niettegenstaande het alléén aan de tolvereeniging ten middelpunt verstrekt, op dusdanige wyze handelt, dan is zulks een duidelyk bewys van deszelfs voornemen, om de onlangs in de Pruissische *staats-Courant* gegeven verklaringen, omtrent de staatkunde van Pruissen, waarachtig in praktyk te brengen. Mogten nu ook de Staten, die zich aan het tolverbond nog niet hebben aangesloten, het gegeven voorbeeld volgen en vooral by de behartiging hunner byzondere belangen niet geheel en al het algemeene nationale belang uit het oog verliezen.

HAMBURG, 8 *Mei.* Op voorstel van den senaat heeft de eigenerfde burgery in de vergadering van heden, uit erkentenis van de voorbeeldelooze en krachtige deelneming, welke geheel Duitschland en een groot gedeelte van het buitenland by de ramp van het verleden jaar aan de stad heeft bewezen, eenparig besloten een openlyk blyk hunner dankbaarheid deswege te geven. Het tegenwoordige raad-en burger-besluit zal derhalve aan alle vorsten, regeringen volken en staten, welke hunne ondersteuningen deden toekomen, worden medegedeeld in eene oorkonde, opgesierd door de schilderkunst, en besloten in een kistje, gesneden uit het eikenhout van het afgebrande raadhuis, en met gegoten sieraden uit het klokken metaal der verbrande kerken voorzien. Wyders zullen aan alle hulp comités, en aan alle ambtenaren en burgers, welke byzonderen yver voor Hamburg betoond hebben, gedenkpenningen uit ditzelfde metaal worden toegezonden, van verschillenden vorm voor Duitschland en het buitenland. Alle personen, die gedurende den brand tot persoonlyke hulp zyn toegesneld, zoo als militairen, spuitgasten enz., zullen eene kleinere medaille van hetzelfde metaal ontvangen, om op de borst te dragen. Al deze medailles zullen, behalve doelmatige emblemata en opschriften, den datum van den brand en van het tegenwoordige besluit behelzen. Eindelyk zal aan eenige hooge ambtenaren, welke in die dagen persoonlyk ter hulp ylden, het eerburgerregt der stad worden verleend. " Onze weldoeners vorderen geen dank," zegt het voorstel van den senaat, " en rekenen niet op denzelven, maar zy zullen ons veroorlooven, dien hier uit te spreken, hartelyk en innig, zoo als wy dien gevoelen; eenvoudig en zonder praal, zoo als ons betaamt. Want wanneer de wereld-geschiedenis der latere eeuwen slechts weinige voorbeelden van eene ramp, zoo groot als de onze, aanbiedt, zoo kan die van alle tyden zeker geen ander voorbeeld van grootmoedigheid aantoonen, zoo als dezelve ons is ten deel gevallen.

LONDEN, 17 *Juny.* Met opzigt tot het onlangs ontvangene berigt der aftreding van den Noord Amerikaanschen staatsdienaar, den heer Webster, zeide eergisteren de *Times*: " De aftreding van den heer Webster uit het kabinet der Vereenigde Staten is op zich zelf eene gebeurtenis, die de opmerking niet onwaardig is; en, zonder in het geringste de verdenking van partydigheid op ons te laden, mogen wy, by deze gelegenheid den gewezen secretaris van staat der Amerikaansche unie onzen tol van achting aanbieden. Ofschoon het tydvak, waarin het zyn noodlot was, dien post te bekleeden, er een was, hetwelk de geschiedenis met afkeer zal opteekenen, als allerontteerendst voor het nationaal en het publiek crediet des Amerikaanschen volks, was het de ongemeene verdienste van den heer Webster, zich verre te verheffen boven de omstandigheden, die zoo diep eene schaduw op een deel zyner landsheden geworpen hebben. Nimmer is het publiek gevoel niet alleen der kapitalisten en geldhandelaars, maar ook der geheele bevolking hier te lande, en door gansch Europa met meerderen grond achterdochtig, omtrent het karakter en de instellingen der Vereenigde Staten, en meer vervuld met eerbied en achting jegens den minister van dat land geweest; want op dienzelfden tyd toen het crediet der unie vruchteloos op de beurzen van het vaste land en van Londen uitgevent werd, werd het woord van den heer Webster door buitenlandsche staatslieden als toereikend onderpand beschouwd in de gewigtige onderhandelingen, welke hy het geluk gehad heeft tot een gewenscht einde te brengen. Waarschynlyk is het, dat het toevallige presidentschap van den heer Taylor minder door diens eigene staatkunde of handelingen in gedachtenis blyven zal dan door die van den man, welke nog onlangs zyn voorname raadgever geweest is; en vertrouwend hopen wy, dat de wisselkansen der publieke zaken eerlang den heer Webster in eenen dier standen plaatsen zullen, voor welken hy door karakter en begaafdheden gelykelyk geschikt is.

" In verband tot het uitzigt op zyne terugkeering in zyn ambt, of op de mogelykheid zyner verkiezing tot den hoogsten post in de unie, heeft de redevoering, door den heer Webster, onlangs te Baltimore gehouden, natuurlyk veel oplettendheid gewekt." De *Times* gaat nu voort met aanmerkingen op die redevoering te houden en te betreuren, dat de heer Webster, in zekere mate althans de zaak van beperkende wetten op den invoer bepleit en de belangen van weinige fabrykanten ten nadeele van den handel en de algemeene welvaart van zyn land heeft voorgestaan. Drie dingen noemt de *Times* in die aanmerkingen, te weten . . .

zelfs beperkend tarief, het gebrek aan kapitaal en het gedoogen der slaverny."

— De inhoud der thans ontvangen jongste Chinesche en Indische dagbladen is meer belangryk, dan men naar de dezer dagen openbaar gemaakte telegraphische depeche verwachtte. De onderhandelingen van sir H. Pottinger met de Chinesche overheden omtrent de in te voeren verordeningen voor het verkeer met de Europeanen, schenen eenen gewenschten voortgang te hebben gehad, tot dat zy door den onverwachten dood van den Chineschen commissaris Elepoe afgebroken waren, aan wiens kunde en gematigdheid byzondere lof wordt toegezwaaid. Men vleide zich echter, dat de dood van dezen man geen nadeeligen invloed op den verderen loop der onderhandelingen zou hebben.— Voorts blykt uit deze berigten, dat de Fransche korvet *l'Heroïne* te Macao was aangekomen, alwaar zich reeds twee Fransche oorlogschepen bevonden, terwyl aldaar eerlang nog een fregat en twee korvetten verwacht werden, zoodat weldra een smaldeel van zes Fransche krygsvaartuigen in de Chinesche wateren vereenigd zou wezen.

De Indische bladen houden zich voornamelyk bezig met de nieuwe overwinning door sir C. Napier in het landschap Sind behaald op de Belutschen (de aanhangers der verdreven Emirs), die den 17den February in het reeds bekende gevecht by Miani verslagen heetten te zyn. Het blykt, dat dezelve in staat zyn geweest al spoedig eene magt van 20,000 man byeen te brengen, waarmede zy den 26sten Maart tot naby Hyderabad opgerukt waren, als wanneer genoemde Britsche bevelhebber hen met 6000 man aangevallen en na een scherp gevecht van 3 uren, waarin de Engelschen 39 dooden en 232 gekwetsten verloren, andermaal verslagen had. Verschillende in dit gevecht opgemerkte omstandigheden hadden het vermoeden doen ontstaan, dat de Belutschen zich van den raad en de ondersteuning van Europeanen bedienden, en dit, gepaard aan de omstandigheid, dat zy zich zoo spoedig van de in February geleden nederlaag hersteld hadden, heeft aanleiding gegeven om te gelooven, dat de staat van zaken in Sind van den Engelschen kant te gunstig is voorgesteld geworden.

Daarentegen is te Delhi eene kleine nederlaag geleden. Door het afsterven van den Rajah van Khytul was diens gebied aan de O. I. Compagnie vervallen, maar zyne weduwe, die hiermede geen genoegen nam, wendde geene poging aan om het bewind door de wapenen meester te worden, stelde zich aan het hoofd van hare troepen, en joeg twee tegen haar uitgezonden compagnien Sepoys op de vlugt, waarby de luitenant Wisthler, van het 72ste regement, gedood, en de luitenant Farre ernstig gewond werd. Sedert was eene grootere magt tegen de Vorstin afgezonden, en dacht men hare onderwerping weldra te zullen vernemen.

Ofschoon de Engelsche heerschappy in Scinde volkomen gevestigd schynt, en zich aldaar troepen genoeg bevinden om vyandelyke aanvallen af te keeren, ontbraken er echter om tot voldoende bezetting in de steden te dienen. Omtrent de vereeniging van het grondgebied van Scinde met de Engelsche bezittingen liepen de gevoelens in Indiën sterk uiteen.

— Het berigt, dat de gouverneur generaal Ellenborough het landschap Sind, of Scinde, hetwelk zich langs de oevers van den Indus uitstrekt en tot dus ver Britsch Indie van Afghanistan afscheide met het grondgebied van het Britsche Ryk vereenigd verklaard heeft, heeft in Engeland by velen een ongunstigen indruk gemaakt en geeft op nieuw aanleiding tot openlyke heftige uitvallen tegen den genoemden bewindsman. Men verwyt hem namelyk, dat het inbezitnemen van het bedoelde land geheel in stryd is met de, zelfs nog niet lang geleden, openlyk afgelegde verklaring van den gouverneur generaal, dat hy jegens de Indische Vorsten eene vredelievende staatkunde zou volgen, en dat de grenzen van het britsche Ryk niet uitgebreid zouden worden,—en dat bovendien deze nieuwe verovering eene vrucht is van eene schreeuwende trouweloosheid en bedrog. Het land is namelyk aanvankelyk door de britsche troepen onder den schyn van vriendschap bezet geworden, ten einde, gelyk het heette, de bevriende Vorsten in derzelver bezittingen te handhaven, en nadat deze rol eenigen tyd voortgespeeld was, heeft men de Vorsten van ontrouw in het vervullen der aangegane overeenkomst beschuldigd, en is het, zoo als uit de voorgaande berigten uit Indie is gebleken, tot een aanval gekomen, waarby het Scindische leger door den generaal Napier is verslagen; vervolgens is de hoofdstad Hyderabad, in welke groote schatten gevonden zyn, bezet geworden, en thans is de geheele landstreek met de britsche bezittingen vereenigd.

— In de Courant van Hong-Kong leest men eene Chinesche proclamatie van den volgenden inhoud:

"Elipu, keizerlyke commissaris, generaal van het garnizoen te Canton, ex minister. Twee jaren zyn verloopen, sedert de Engelschen het eerst de wapenen opvatteden. Onze doorluchtige gebieder, genadig en goedertieren als de hemel, heeft deze vreemdelingen met zachtheid behandeld, terwyl hy hun om een einde aan de rampen en ellende des volks te maken, eene hernieuwing der handelsbetrekkingen heeft toegestaan. De Engelschen hebben van hunne zyde de wapenen nedergelegd, zulk eene genadige behandeling dankbaar erkend, hunne gemoederen geopend voor den invloed der beschaving en aan allen stryd een einde gemaakt. Door een verdrag met Engeland is bepaald, dat de Engelschen voortaan ons volk niet meer beleedigen en aantasten zullen; van de andere zyde is echter ook bedongen, dat ons volk de Engelschen, zoo lang zy rustig hunne handelszaken waarnemen, niet verontrusten of lastig vallen zal. Zoo zullen beide partyen zich te verheugen hebben over de voordeelen van den vrede. Gegeven in het 22ste jaar der regering van Tao Kuang, op den 25sten dag der 12de maand (25 January 1843)."

— De Heer D. O'Connell blyft voortdurend uit het parlement afwezig en houdt zich met de leiding van het Iersche volk tegen de vereeniging met Engeland bezig. Hy voert al heviger en heviger taal. Onlangs heeft hy te Mullingar tot eene vereeniging van byna 130,000 personen gesproken, zoo het schynt, door een 300 tal R. C. geestelyken geleid. By die gelegenheid is o. a. gezegd, dat alle R. C. bisschoppen in Ierland, zonder onderscheid, voorstanders van de verbreking der Unie zyn. Twee hunner waren tegenwoordig. De eene, Dr. Higgens, heeft eene zeer opzettende rede gehouden: "Ik tart al de ministers van Engeland, riep hy uit, de beroering in het stift van Ardagh tegen te gaan. (*Toejuichingen;* de Heer O'Connell riep: "Hoera, de Unie verbroken!") Indien de Engelsche ministers ons het daglicht willen benemen, dat ons allen gemeen is, en ons beletten willen in het open veld zamen te komen, dan zullen wy naar onze kapellen wyken en alle ander onderwys staken, ten einde het volk te leeren, hoe het toch de Unie kan verbreken. (*Toejuichingen.*) Indien zy onze tempels bezetten, en ons volk door verspieders laten beloeren, dan zullen wy ons volk leeren, hoe het zich daartegen te gedragen hebbe; en indien zy ons naar het schavot brengen, om te sterven voor de zaak van ons land, dan zullen wy het aan onze opvolgers toevertrouwen onze rampen te heelen. (*Hier stond de geheele vereeniging op, en verscheiden minuten lang werd de spreker met geestdrift toegejuicht.*) Laten de ministers die proefneming wagen, als zy willen. (*Nieuw gejuich.*) Zy durven ons niet voor de zaak onzes lands te laten sterven; en omdat zy het niet durven, hebben, in spyt van alle kunstgrepen, het volk en de bisschoppen van Ierland de magt om de Unie te verbreken. (*Luide goedkeuring.*) Ik behoor tot het volk, en geen arristocraat op den ganschen aardbodem ben ik iets verschuldigd, dan de eindelooze verachting, welke ik voor de geheele klasse koester." (*Oorverdoovend gejuich.*)

Op denzelfden toon ging de spreker voort. Zyne taal heeft in Engeland veel verbazing verwekt.

Een dagblad van Cork plaatst eene oproeping aan de Ieren om geen gebruik van eenig Engelsche fabrykaat meer te maken, hetgeen dat arristocratisch land erger zou treffen, dan dat een buitenlandsche vyand hetzelve besprong.

O'Connell heeft ergens gezegd, dat hy in 1834 een einde aan de verbrekings beweging gemaakt had, in de hoop dat de grieven van Ierland zouden hersteld worden; dat evenwel niet éene grief was hersteld, en dat hy daarom tot zyn plan was wedergekeerd om Ierland deszelfs onafhankelykheid terug te geven.

Men ziet uit dit alles tot welk eene hoogte de spanning op dat eiland toeneemt.

KENNISGEVING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 9 Augustus 1843.

DE Heer W. H. Freeman door het Gouvernement der V. E. Staten van Noord Amerika tot Consul, en de Heer G. W. Hellmund door het Gouvernement der Republiek van Venezuela tot particulier Consul op dit eiland benoemd zynde, is, in afwachting der respective exequaturs op deze benoemingen, aan dezelven toegestaan om inmiddels de handels belangen der onderdanen van voornoemde Gemeenebesten alhier te behartigen.

Namens den HoogEd Gestr. Heer Gezaghebber ad-int. dezer kolonie,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 18 Augustus 1843.

BY eene wet van het Congres van Nieuw Grenada, uitgevaardigd in dato 5 Juny dezes jaars, aan het Gouvernement dier Republiek het uitsluitend regt voorbehouden zynde om Buskruid en Salpeter te vervaardigen en verkoopen en dientengevolge de invoer daarvan na 1 September 1844 in dezelve niet meer mag geschieden, zoo wordt het vorenstaande by deze in het belang van den handel alhier bekend gemaakt.

Namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber a. i. dezer kolonie,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.